

Ghidul-de bune practici
pentru folosirea antimicrobienelor
la animalele pentru productia de alimente
in Uniunea Europeana

Cuprins

Fondul	3
1. Introducere	4
2.Ce este un medicament antimicrobian si cum este facut disponibil?	5
3 Asigurarea sanatatii animale	6
4.Diagnosticarea si tratarea bolii.....	8
5.Administrarea efectiva a medicamentului.....	10
6.Tinerea unui registru.....	11
7.Protejarea efectivelor viitoare	12
Concluzie	13

Monitorizare + Supraveghere

Sanatate Animala	Sanatos sau Bolnav?	Bolnavsi "incontact" cu animalul	Animal Sanatos
Scop	Scop	Scop	Scop
PREVENIREA BOLII	DETECTAREA BOLII	RECASTIGAREA STATULUI DE "SANATOS"	IMBUNATATIREA STARII DE SANATATE
Cum	RESULTS Negative	RESULTS Positive	Cum
Plan de Sanatate Animala -biosecuritate(fermier) -buna ingrijire a animalului (fermier) -practicile igienice bune (fermier) -vaccinurile(fermier + medic veterinar)	-supraveghere(fermier) -detectare(fermier) -diagnostic: la locul faptei (fermier + medic veterinar), probe de laborator(medic veterinar)	TRATAREA BOLII -Administrea medicamentelor/ antimicrobieni (fermier si/ sau medic veterinar) -informatii privind eticheta -dozaj	PLAN DE SANATATE ANIMALA REVIZUIT -imbunatatirea biosecuritatii (fermier) -revederea inregistrarilor(fermier +medic veterinar) -imbunatirea conditiilor de ingrijire a animalelor(fermier) -imbunatatirea conditiilor de igiena(fermier)

Vaccinurile

Vaccinurile sunt unelte de valoare in prevenirea si controlul multor boli infectioase. Ele sunt sigure si eficiente in intensificarea rezistentei animalelor la infectii.

Totusi, sunt cateva boli pentru care nu exista inca vaccinuri. In aceste cazuri trebuie luate alte masuri de prevenire si control, printre care si folosirea medicamentelor de uz veterinar, de exemplu: antibioticele.

Acestea se aplica in situatii precum:
-infectiile acute, care cer tratament imediat
-bolile in curs de dezvoltare

Deoarece actioneaza prin sistemul imunitar natural, folosirea lor ar trebui intotdeauna sa fie luata in considerare in contextul unei strategii mai ample. Alte masuri cum ar fi o igiena buna, o ingrijire mai buna a animalului si monitorizarea bolii sunt parti la fel de importante din programele de prevenire a bolii. Strategia optima depinde de situatia locala a fermei si de asemenea de factorii cum ar fi densitatea de animale pe zona, prezenta patogenilor in viata salbatica, disponibilitatea testelor de incredere. O

monitorizare adecvata a vaccinarii animalelor este o parte esentiala a programului de vaccinare.

Interactiunea Medic veterinar/fermier (plan de sanatate animala)

O comunicare deschisa intre fermier si medicul veterinar este esentiala pentru a obtine o sanatate animale optima. De preferat ar fi ca acestea sa aibe loc la intervale regulate si nu doar atunci cand apare o problema. Atunci cand este cazul, alti experti, cum ar fi cei privind nutritia, igiena, etc ar trebui consultati.

Informatia obtinuta de la fermier impreuna cu detaliile obtinute in urma examinarii animalelor si circumstantelor locale permit medicului veterinar

sa propuna o solutie optima pentru o imbunatatire sustinuta a sanatatii si bunastarii animalelor. Inregistrarile trebuie de asemenea sa insoteasca fermierul atunci cand acesta doreste sa demonstreze cunoasterea si aplicarea practicii de bun fermier.

4 Diagnosticul si tratarea

Atunci cand apare o boala, medicul veterinar examineaza animalul (animalele) si conditiile in care acesta este tinut.

Diagnosticul bolii si tratamentul sunt strans legate.

Atunci cand apare o boala, medicul veterinar examineaza animalul (animalele) si conditiile in care acestea sunt tinute. Pe baza informatiilor acestea el/sau ea va diagnostica boala si va decide asupra unei interventii. Acesta ar putea fi sfat de management in felul in care animalele sunt tinute (nutritie/adapost) sau prescrierea unei terapii adecvate (antimicrobian). Daca este

necesar, o proba poate fi trimisa la laborator pentru analize pentru a stabili bacteria exacta care a cauzat boala si a alege asadar cel mai potrivit tratament. Totusi, daca confirmarea laboratorului nu este posibila, alegerea antimicrobianului este o chestiune de experienta si judecata clinica bazata pe sensibilitatea anterioara bacteriana la ferma in cauza. Medicul veterinar va evalua rezultatul alegerii tratamentului si, daca este necesar, il va ajusta.

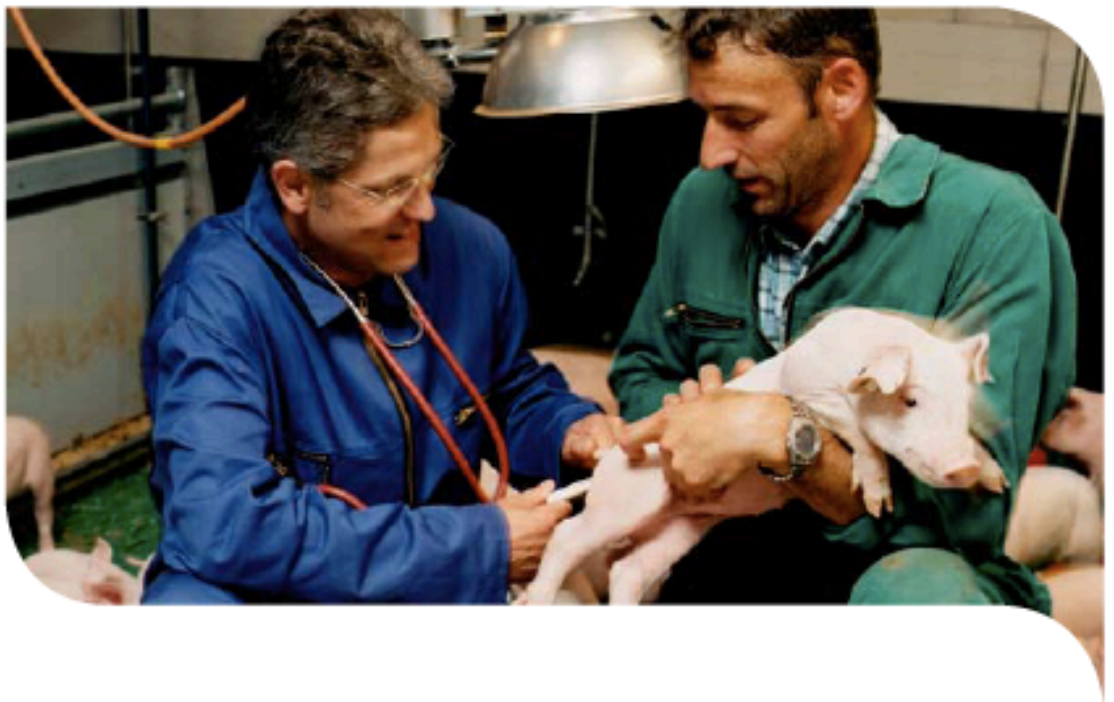
In mod frecvent, animalele sunt tinute in grupuri si in timp ce acest fapt este

benefic pentru ingrijirea practica si pentru aspectele bunastarii animale, poate reprezenta un risc de imbolnavire pentru grup, atunci cand apare o boala. Ca rezultat, este necesar uneori sa fie tratat intregul grup. Acesta va fi cazul acolo unde este cunoscut faptul ca o boala infectioasa este prezenta si unde experienta arata ca boala va infecta mare parte sau chiar toate animalele din grup, odata ce apar la un animal simptomele unei infectii. Acest uz este numit uneori "metafilaxie".

Infectiile bacteriene la efectivele mari de animale apar adeseori la stadii identificabile si previzibile in timpul vietii unui animal, cum ar fi probleme respiratorii dupa regrupare, colibaciloza in timpul perioadei post intarcare, febra marina ulterioara transportului, etc. Tratarea in astfel de situatii se refera la un tratament profilactic. Fermierul si medicul veterinar sunt familiari cu riscurile unei boli iminente la fermele lor si o actiune preventiva, dusa la indeplinire cu grija si atentie, este o parte necesara a managementului bolii.

Asa cum poate fi apreciat, actiunea preventiva este similara aceleia practicate in medicina umana in cazuri precum focarele de meningita bacteriana in scolii sau colegii unde grupul elevilor sau studentilor potential expusi va fi tratat intr-o maniera preventiva.

Odata luata decizia de tratare cu un antimicrobian, primul lucru de luat in considerare pentru un medic veterinar este alegerea celui mai potrivit. Urmatorul pas este sa foloseasca un produs autorizat medical bazandu-se pe diagnosticul dat pentru conditia bolii implicate si pe expertiza medicului veterinar.

Un spectru de antimicrobieni sunt disponibili si medicul veterinar ar trebui sa foloseasca cunostiintele profesionale in contextul situatiei specifice a bolii pentru a alege un produs cu cel mai apropiat spectru. O lista mai larga de produse ar trebui folosite in timp pentru a proteja impotriva unei posibile rezistente.

Folosirea continua a aceluiasi produs pentru acelasi tip de indicatii (de exemplu: respiratoriu, intestinal, sistemic, etc) pe o perioada lunga de timp ar trebui vazuta cu precautie, exceptand cazul in care o testare prealabila in laborator a aratat o sensibilitate satisfacatoare la bacteriile implicate. Medicul veterinar poate folosi un sir de produse de-a lungul timpului pentru a proteja de o posibila aparitie a rezistentei, uneori cunoscut ca un program de "rotatie" pentru o protectie pe termen lung a eficacitatii si pentru minimizarea presiunii selectiei rezistentei.

Cateva noi produse au fost introduse de-a lungul anilor, si acestea au intarit arsenalul terapeutic al medicului veterinar.

Antimicrobieni sunt critici in timpul tratamentului, prevenirii si controlului bolilor la animale. Pentru a administra bolile la animale, medicii veterinari se concentreaza adesea pe controlul bolii la o cireada sau o turma. In medicina umana, tratamentul cu antimicrobieni este

aproape intotdeauna direct la individ. Administrarea profilactica sau metafilactica a antimicrobienilor este o practica care se arata benefica mentinerii sanatatii cirezii sau turmei, cum ar fi in managementul mastitei. Disponibilitatea unei diversitati de antimicrobieni este o grija critica pentru medicii veterinari igienisti.

Este necesara deci existenta unei game largi de produse sigure si eficiente din toate clasele de antimicrobieni care sa fie disponibile medicului veterinar pentru tratarea bolilor animalelor pentru a descuraja o selectie potentiala a rezistentei prin folosirea prea deasa a unui numar de produse.

Fermierul, medicul veterinar si ceilalti experti trebuie sa lucreze impreuna pentru a se asigura de faptul ca rezultatul tratamentului este eficace. Fermierului i se poate cere sa administreze in mod frecvent tratamente. Acolo unde este cazul, este esential ca toate instructiunile sa fie urmate. Daca este necesar, o forma alternativa de tratament poate fi inceputa daca animalul nu raspunde asa cum ar trebui.

Medicul veterinar ia decizia finala

Astazi, o raza larga de antimicrobieni este disponibila pe piata. Acestia variaza in multe feluri

cum ar fi calea de administrare, viteza si difuziunea cu care ar trebui luati de animal, modurile de actiune, viteza si difuziunea in tesuturi, etc. In acelasi timp, micro-organismele variaza in maniera in care ele sunt afectate de antimicrobieni diferiti. Din acest motiv, alegerea unui antimicrobian trebuie intotdeauna sa se bazeze pe mai multe criterii, cum ar fi micro-organismul care il afecteaza pe animal, aparitia rezistentei la antimicrobieni, speciile animalului, modul in care antimicrobianul trebuie administrat, etc. Alegerea unui tratament adecvat trebuie intotdeauna sa fie facuta de catre medicul veterinar dupa examinarea animalelor, situatia locala si punerea unui diagnostic.

Cascada

In cazuri exceptionale, acolo unde nici un medicament nu este autorizat, exista posibilitatea pentru medicul veterinar sa foloseasca, de exemplu, produse care sunt autorizate in alte tari membre UE sau pentru alte specii de animale. Aceasta exceptie exista pentru a evita suferintele inacceptabile la animale. In aceste cazuri, medicul veterinar trebuie sa urmeze niste pasi specifici, asa numita "cascada", si trebuie sa se asigure ca nu exista risc nici pentru animal nici pentru produsele alimentare din animalul sacrificat.

5 Administrarea eficace a medicamentului

Reusita tratamentului este determinata de administrarea adecvata a antimicrobianului cuplat cu folosirea unei cantitati corecte pentru perioada necesara de timp.

Recomandarea dozajului unui medicament antimicrobian a fost testata extensiv de catre compania care aplica pentru autorizare. Scopul este asigurarea faptului ca doza data este suficienta pentru a se asigura ca o cantitate adecvata a antimicrobianului ajunge in locul infectiei pentru o perioada de timp suficienta care sa asigure faptul ca animalul se recupereaza din boala.

Administrarea repetata poate fi necesara pentru a atinge un succes clinic. In contextul medicinei umane, acesta este atins prin luarea unei tablete de trei ori pe zi pe o perioada de 7 zile, de exemplu. La animale se aplica aceleasi principii.

Exact ca in cazul medicamentelor de uz uman, eticheta contine informatia necesara pentru o folosire si o depozitare adecvata.

Limita maxima de reziduu

Pentru animalele producatoare de alimente sunt necesare studii pentru a vedea cum sunt eliminate reziduurile rapide ale medicamentului din animal. Limitele maxime de reziduuri sunt stabilite pentru a regla nivelul maxim de antimicrobian care poate ramane in animal fara a pune in pericol in vreun fel consumatorii de produs alimentar facut din el.

Perioadele de asteptare (timpul dintre administrarea medicamentului si taiere sau luarea unui produs alimentar, cum ar fi laptele sau ouale) sunt astfel reglate pentru a asigura faptul ca orice reziduuri ramase sunt sub limita maxima admisa. Marginile largi de siguranta sunt incluse in sistem pentru ca orice consumator sa fie protejat.

6 Tinerea unui registru

In ceea ce priveste tinerea unui registru, acest lucru este obligatoriu in toate tarile membre UE, unde inregistrările trebuie pastrate cel puțin 5 ani- chiar daca animalul mai este sau nu la ferma- a tuturor medicamentelor folosite la animalele producătoare de alimente, inclusiv tratamentele cu antimicrobieni.

In plus, este recomandat ca medicul veterinar, in cooperare cu fermierul, sa tina evidenta tuturor informatiilor care sunt legate cu bolile infectioase de la ferma. Informatia istorica, precum si

datele de laborator privind sensibilitatea, sunt de o valoare mare in planificarea tratamentelor viitoare.

Pentru un transport sigur, stocarea si vanzarea medicamentelor trebuie facute cu respectarea cerintelor legale in fiecare din cazuri.

Inregistrările indica folosirea activa a antimicrobienilor la o ferma. Trendurile trebuie observate si schimbarile care au loc trebuie examinate. Condițiile majore de ingrijire ar trebui tinute in mod constant sub observare.

7 Protejarea eficienței viitoare

Farmacovigilanta este procesul în care chestiunile legate de siguranța sau de eficacitatea medicamentului sunt raportate autorităților naționale. Acolo unde se ridică o problemă, fermierul ar trebui să consulte medicul veterinar și un raport în legătură cu aceasta ar trebui trimis autorităților dacă medicul veterinar suspectează că a apărut problema legată de siguranța sau eficacitate.

Sistemul este benefic permisiunii monitorizării produselor în uz sub condițiile de teren actuale.

Monitorizarea sensibilității pentru industria sănătății animale

Rezistența este un fenomen în care anumite bacterii nu mai răspund la tratarea cu un anumit antibiotic. Deci, este foarte importantă monitorizarea sensibilității bacteriei la antimicrobieni plecând de la o bază în curs de desfășurare. Monitorizarea sensibilității este o operație complexă care include o colecție reprezentativă de probe și o evaluare consistentă a rezultatelor.

Industria sănătății animale este angajată în mai multe tipuri de activitate, uneori concurențe cu autoritățile de reglementare sau cu agențiile guvernamentale. Comunicarea informației cu nivelurile rezistenței va permite medicilor veterinari să ia decizii informate cu privire la alegerea antimicrobianului folosit pentru o bună șansă de reușită. Mai mult, monitorizarea rezistenței în producția de animale este de asemenea relevantă pentru sănătatea publică.

Dezvoltarea rezistenței

Antimicrobienii lucrează împotriva speciilor de bacterii sau grupurilor de specii. Testările clinice vor arăta că eficacitatea unui produs particular împotriva unei bacterii în mod special. Încă de la început, ar trebui atinse rezultate foarte eficiente. Totuși, o populație specială de bacterii poate fi alcătuită din mai multe tipuri de indivizi cu proprietăți genetice ușor diferite. Putine bacterii, care constituie o mică parte din populația totală, pot avea abilitatea naturală de a supraviețui tratamentului cu antimicrobieni. Rezultatul poate fi faptul că bacteria rezistentă supraviețuiește și devine o parte crescătoare dominantă a populației în timp și ca răspuns la presiunea selectivă impusă de utilizarea antimicrobienilor.

Odată cu trecerea timpului, tratamentul poate deveni mai puțin eficient și poate duce chiar la situația în care produsul nu își mai face efectul asupra controlului bolii. În acest punct, avem de-a face cu rezistența clinică. După cum poate fi apreciat, acesta este, de obicei un proces treptat, cu probe care arată creșterea nivelurilor de rezistență, deși în anumite cazuri, antimicrobienii pot rămâne eficiente de-a lungul multor decade.

Ca alternativă, bacteria poate suferi o mutație genetică sau poate încadra material genetic de la alta bacterie și poate dezvolta abilitatea de a supraviețui tratamentului. În acest caz, trecerea de la sensibilitate la rezistență poate fi relativ rapidă dacă bacteria rezistentă se multiplică și se împrăștiă rapid. Cele mai multe rezistențe apar prin acest din urmă proces.

După ce a dezvoltat o rezistență la un tip de antimicrobian, bacteria poate fi rezistentă la toți antimicrobienii legați de acesta din aceeași clasă de antimicrobieni. În anumite cazuri, bacteria poate dezvolta o rezistență la un număr separat de clase și să devină rezistentă multiplu.

Concluzii

Antimicrobii au un rol cheie de jucat in protejarea sanatatii si bunastarii animalului. Protejarea animalelor impotriva bolii contribuie la producerea unor alimente de calitate superioara din animale sanatoase si in acelasi timp minimalizeaza impactul asupra mediului.

Un amplu proces de reglementare se aplica inainte ca aceste medicamente sa poata fi introduse pe piata. Medicii veterinari au educatia detaliata necesara pentru a selecta cel mai adecvat medicament si pentru a asigura folosirea acestuia in siguranta. Fermierul are un rol cheie in prevenirea bolii si in asigurarea faptului ca

antimicrobii sunt folositi corect. Antimicrobii au revolutionat practica veterinara de la introducerea lor acum 60 de ani. Mare parte din aceste medicamente de la inceput sunt inca folosite cu succes si astazi desi pierderea eficacitatii prin dezvoltarea rezistentei la acestea este un risc prezent dintotdeauna.

Este esential ca toate partile sa lucreze impreuna pentru a asigura folosirea sigura si a minimaliza dezvoltarea unei rezistente. Un principiu de ghidare cu respect la antimicrobieni ar trebui sa fie: "Cat mai putin posibil, atat cat este necesar" de vreme ce suntem datori atat generatiilor prezente cat si celor viitoare sa folosim acesti agenti cu grija si discriminare. In aceasta privinta, cei care vor veni vor beneficia, asa cum si noi am facut-o, de aceste medicamente de valoare.

EPRUMA members

COPA/COGECA

European Farmers and Agri-Cooperatives

EISA

European Initiative for Sustainable Development in Agriculture

FEFAC

European Feed Manufacturers' Federation

FESASS

European Federation for Animal Health and Sanitary Security

FVE

Federation of Veterinarians of Europe

IFAH-Europe

International Federation for Animal Health-Europe

Contact

EPRUMA

c/o IFAH-Europe AISBL

Rue Defacqz, 1

1000 Brussels

Belgium

Tel. : +32 2 543 7560

Fax : +32 2 537 0049

info@epruma.eu

Traducerea Iulia Cretu

